

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 14 januari 2009 in zaak nr. 07/41239 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 januari 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit op de aanvraag neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 februari 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.1.1. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 23 maart 2006 in zaak nr. 200600569/1, JV 2006/169, die van 29 maart 2007 in zaak nr. 200607305/1, JV 2007/230, en die van 20 september 2007 in zaak nr. 200703094/1, JV 2007/481) vloeit het volgende voort.

2.1.2. Indien bij de staatssecretaris twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan de staatssecretaris, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de staatssecretaris door het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en dat de ingeschakelde taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de staatssecretaris, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich

er ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht van te vergewissen dat de taalanalyse - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de staatssecretaris gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek, door een deskundige laten beoordelen. Indien de desbetreffende vreemdeling geen contra-expertise laat verrichten, zal de gerezen twijfel reeds daarom blijven bestaan.

Een vreemdeling dient een contra-expertise in het kader van de besluitvorming over te leggen. Indien dit niet mogelijk is als gevolg van niet aan hem toe te rekenen omstandigheden, kan een eerst in rechte overgelegde contra-expertise bij de beoordeling worden betrokken.

Om als contra-expertise te kunnen dienen, moet de op verzoek van een vreemdeling verrichte taalanalyse - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent zijn.

Indien de uitkomst van de contra-expertise de door de vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt - gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 - de gerezen twijfel niet weggenomen.

2.2. In het besluit van 4 oktober 2007, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de staatssecretaris zich, onder verwijzing naar het rapport van 31 januari 2007 van een onder begeleiding van het BLT uitgevoerde taalanalyse (hierna: de taalanalyse), op het standpunt gesteld dat aan de verklaring van de vreemdeling dat zij uit Zuid-Somalië afkomstig is geen geloof kan worden gehecht. Volgens de taalanalyse is de vreemdeling eenduidig niet tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië te herleiden, nu zij niet in staat is om uitgebreide en gedetailleerde informatie over haar beweerde herkomstgebied te verstrekken en zij niet het Somali spreekt zoals dit in Zuid-Somalië gangbaar is.

Naar aanleiding van de taalanalyse heeft de vreemdeling op 20 september 2007 aan de staatssecretaris een rapport van een contra-expertise van 12 september 2007 (hierna: contra-expertise I) overgelegd, volgens welke - samengevat weergegeven - gelet op de antwoorden van de vreemdeling op de vragen die over haar woonplaats zijn gesteld, kan worden gezegd dat haar informatie daarover goed is en uit de geluidsopname die aan de taalanalyse ten grondslag heeft gelegen geen conclusie over de herkomst van de vreemdeling kan worden getrokken.

Op 2 oktober 2007 heeft het BLT hierop een weerwoord gegeven, waarin het zich gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat de inhoud van contra-expertise I geen aanleiding geeft om het eerder gegeven oordeel te herzien.

Op 9 januari 2008 heeft de vreemdeling aan de rechtbank een gemotiveerde reactie van de opsteller van contra-expertise I van 5 december 2007 overgelegd.

Op 29 februari 2008 heeft de vreemdeling aan de rechtbank een rapport van een contra-expertise van 20 februari 2008 (hierna: contra-expertise II) overgelegd, waarin de opsteller op basis van een door de vreemdeling zelf ingebrachte geluidsopname heeft geconcludeerd dat het aannemelijk is dat zij uit Zuid-Somalië afkomstig is.

2.3. In beroep en hoger beroep is de wijze van totstandkoming noch de inhoud van de taalanalyse in geschil.

2.4. In de grieven 2 en 3 - in onderling verband gelezen en samengevat weergegeven - klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu de vreemdeling voldoende inzichtelijk heeft gemaakt onder welke omstandigheden de door haar ingebrachte geluidsopname is vervaardigd en de staatssecretaris in de gelegenheid is gesteld te controleren of deze met dezelfde waarborgen als de geluidsopname van het BLT is omkleed, contra-expertise II als bewijs voor de door de vreemdeling gestelde herkomst kan worden aangemerkt. Daartoe voert de staatssecretaris aan dat de rechtbank heeft miskend dat contra-expertise II op een andere dan de oorspronkelijke geluidsopname is gebaseerd en daarom niet als voldoende betwisting van de taalanalyse kan gelden en de Taalstudio geen inzicht heeft verschaft in de wijze waarop en de omstandigheden waaronder de nieuwe geluidsopname is gemaakt, reden waarom de staatssecretaris niet was gehouden om contra-expertise II aan het BLT voor te leggen. Verder heeft de rechtbank volgens de staatssecretaris miskend dat het tijdsverloop tussen beide geluidsopnames op de mogelijkheid wijst dat de vreemdeling de uitkomst van contra-expertise heeft beïnvloed.

2.4.1. Aangezien de door de vreemdeling ingebrachte geluidsopname eerst tien maanden na de opname die voor de taalanalyse is gebruikt tot stand is gekomen, kan niet worden uitgesloten dat de vreemdeling zich zodanig op deze opname heeft voorbereid dat dit de uitkomst van contra-expertise II heeft beïnvloed. De rechtbank heeft niet onderkend dat contra-expertise II reeds daarom de bij de staatssecretaris gerezen en door de taalanalyse bevestigde twijfel over de door de vreemdeling gestelde herkomst niet kan wegnemen.

2.4.2. De grieven 2 en 3 slagen.

2.5. In grief 4 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat contra-expertise I aan de uitkomst van de taalanalyse afbreuk doet en dat al voldoende is voor het oordeel dat het op de taalanalyse gebaseerde standpunt van de staatssecretaris, te weten dat het relaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is, niet houdbaar is.

2.5.1. Nu de uitkomst van contra-expertise I niet luidt dat de vreemdeling, zoals zij heeft gesteld, eenduidig tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië is te herleiden, neemt deze voormelde twijfel niet weg en heeft de rechtbank derhalve ten onrechte overwogen dat voormeld standpunt van de staatssecretaris vanwege contra-expertise I niet houdbaar is.

2.5.2. Ook grief 4 slaagt.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen als grief 1 naar voren is gebracht behoeft daarom geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het inleidende beroep alsnog ongegrond worden verklaard. Daarbij moet in aanmerking worden genomen dat aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden niet wordt toegekomen. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden dan wel onderdelen van het besluit van 4 oktober 2007 waarop ze betrekking hebben en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Die gronden vallen thans dientengevolge buiten het geschil.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 14 januari 2009 in zaak nr. 07/41239;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. C.H.M. van Altena, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

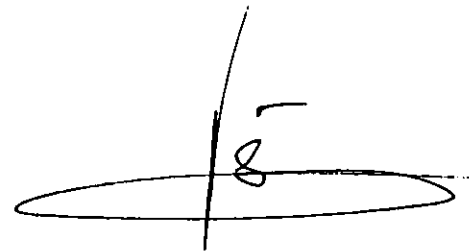
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 december 2009

282-603.

Verzonden: 18 december 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
 enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).
 j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/41239

V.nr.:

inzake: geboren op , van Somalische nationaliteit,
 eiseres, gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
 gemachtigde: mr. Z.I. Achouak el Idrissi, ambtenaar bij de Immigratie- en
 Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 4 oktober 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 21 juli 2006 tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afgewezen. Op 31 oktober 2007 heeft de rechtbank het beroepsschrift van eiseres ontvangen.

2. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 8 april 2008. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig dhr. A. Hawali als tolk in de Somalische taal.

3. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Eiseres heeft het volgende relaas aan haar aanvraag ten grondslag gelegd. Eiseres behoort tot de en is afkomstig uit Eiseres had problemen omdat de stam waartoe zij behoort als minderwaardig wordt gezien. Zo werd zij altijd uitgescholden. Eiseres verrichte werkzaamheden als dienstmeisje bij verschillende gezinnen. Zij werd vaak niet uitbetaald. Als zij om haar salaris vroeg, werd zij geslagen. Halverwege 2004 is de familie van eiseres door gewapende leden van een sterkere stam aangevallen. Daarbij is haar moeder verkracht en haar zus meegenomen. Eiseres kon op tijd naar de burens vluchten. In mei 2005 zijn eiseres en haar moeder weer thuis aangevallen door twee gewapende mannen. Eiseres is daarbij bewusteloos geslagen. In 2005 is eiseres een relatie begonnen met een man, die behoort tot de Ze hadden trouwplannen, maar de familie van was het er niet mee eens dat hij met een meisje wilde trouwen. De familie van heeft toen gewapende mannen op eiseres afgestuurd om haar te doden. Omdat zij door was gewaarschuwd, heeft eiseres op tijd kunnen vluchten.

III. OVERWEGINGEN

1. Verweerder heeft eiseres op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000

AWB 07/41239 inzake

2

teggeworpen dat zij toerekenbaar geen documenten ter onderbouwing van haar reisroute heeft overgelegd. Hiertoe is overwogen dat haar kan worden tegengeworpen dat zij haar paspoort aan de reisagent heeft afgegeven en dat zij vaag en ongelooftwaardig heeft verklaard over de reisroute, zodat deze niet valt te verifiëren. Voorts ontbeert het asielaas van eiseres positieve overtuigingskracht. De verklaringen van eiseres over haar etnische afstamming hebben vragen opgeroepen, hetgeen aanleiding is geweest voor het laten verrichten van een taalanalyse door Bureau Land en Taal (BLT). De conclusie van het rapport van de taalanalyse luidt, dat eiseres eenduidig niet te herleiden is tot Zuid-Somalij. Gelet hierop is haar gestelde herkomst uit Zuid-Somalij ongelooftwaardig en zijn de door haar gestelde ondervonden problemen aldaar evenmin geloofwaardig. Wat betreft de door eiseres ingediende contra-expertise van de Taalstudio heeft verweerder verwezen naar het weerwoord daarop van BLT van 2 oktober 2007 en heeft overwogen dat geen aanleiding bestaat de conclusie uit het rapport taalanalyse te herzien.

2. Eiseres heeft - zakelijk weergegeven - de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Ten aanzien van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 is verweerder in het besluit onvoldoende ingegaan op de stelling van eiseres in de zienswijze dat het onredelijk is om van haar te verwachten dat zij een paspoort dat niet haar eigendom is, bij zich houdt. Wat betreft de door eiseres afgelegde verklaringen over haar reis heeft verweerder te weinig rekening gehouden met het feit dat zij niet kan lezen en schrijven. Voorts heeft eiseres betwist dat zij vage verklaringen over haar etnische afstamming zou hebben afgelegd. Verweerder is in het bestreden besluit onvoldoende ingegaan op hetgeen zij hieromtrent in de zienswijze heeft aangevoerd. Verweerder heeft voorts onvoldoende gemotiveerd waarom er aanleiding voor een taalanalyse bestond. Tot slot betwist eiseres de uitkomst van de taalanalyse door BLT. Ter onderbouwing hiervan is verwezen naar de contra-expertise van de Taalstudio. Ten aanzien van hetgeen in het weerwoord van BLT is opgenomen over de deskundigheid van de contra-expert van de Taalstudio heeft eiseres verwezen naar uitspraken van de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State (AbRS) van 12 november 2007 (JV 2008, 15; LJN: BB8491) en van 20 september 2007 (JV 2007, 481; LJN: BB5253). Voorts is in beroep een reactie van de Taalstudio op het weerwoord van BLT overgelegd, waaruit onder meer blijkt dat in het weerwoord onvoldoende is ingegaan op de argumenten die zijn genoemd in de contra-expertise. Eveneens is in beroep overgelegd een rapport taalanalyse van de Taalstudio op basis van een nieuwe geluidsopname, waarin wordt geconcludeerd dat het waarschijnlijk is dat eiseres uit Zuid-Somalij komt.

De rechtbank overweegt als volgt.

3.1 Verweerder heeft eiseres in het kader van het ontbreken van reisdocumenten tegengeworpen dat zij geen paspoort heeft overgelegd. In het bestreden besluit is in reactie op de zienswijze verwezen naar het voornemen. Daarin is overwogen dat eiseres het ontbreken van het paspoort is toe te rekenen omdat zij het paspoort toen zij al in Nederland was aan de reisagent heeft afgestaan, terwijl zij op dat moment al de bescherming van de Nederlandse autoriteiten had kunnen inroepen. De rechtbank stelt vast dat dit standpunt overeenkomt met de uitgangspunten van het beleid zoals neergelegd in C4/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000). Verweerder heeft in hetgeen eiseres in de zienswijze heeft aangevoerd geen aanleiding hoeven zien om haar in afwijking van het beleid het ontbreken van het paspoort niet toe te rekenen. Verweerder heeft in het bestreden besluit dan ook kunnen volstaan met een verwijzing naar het voornemen en het ontbreken van het paspoort aan eiseres kunnen tegenwerpen.

3.2 Verweerder heeft ter onderbouwing van zijn standpunt dat eiseres vage verklaringen over haar reisroute heeft afgelegd onder meer overwogen, dat eiseres niet kan vertellen met welke luchtvaartmaatschappij zij van Dubai naar Nederland is gevlogen en dat zij geen beschrijving kan geven van het vliegtuig waarmee zij heeft gevlogen. De reis van eiseres valt op grond van haar verklaringen niet te verifiëren. Voorts is ten aanzien van de door eiseres aangevoerde omstandigheid dat zij niet kan lezen en schrijven overwogen dat dat aan het voorgaande niet afdoet. Volgens verweerder moet het voor eiseres mogelijk zijn geweest om verweerder te informeren over de naam

AWB 07/41239 inzake

3

van de gebruikte luchtvaartmaatschappij, aangezien hierop tijdens de reis op velerlei manieren de aandacht wordt gevestigd. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op grond van voornoemde overwegingen in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres geen gedetailleerde, consistente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd.

3.3 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder, gelet op het beleid zoals neergelegd in C4/3.6.3. van de Vc 2000, zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het ontbreken van reisdocumenten toerekenbaar is. Verweerder heeft artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 dan ook aan eiseres kunnen tegenwerpen.

4. Ingevolge vaste jurisprudentie brengt de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 met zich, dat in het relaas van de vreemdeling, om het geloofwaardig te achten tevens geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

5.1 Verweerder heeft overwogen dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder vindt de door eiseres gestelde herkomst uit Zuid-Somalisch ongelooftwaardig, omdat uit de taalanalyse van BLT is gebleken dat eiseres eenduidig niet tot Zuid-Somalisch te herleiden is. Hierom worden ook de door eiseres gestelde in Zuid-Somalisch ondervonden problemen ongelooftwaardig geacht.

5.2 Eiseres heeft betwist dat zij vage verklaringen omtrent haar etnische afstamming heeft afgelegd en heeft aangevoerd dat verweerder in het bestreden besluit onvoldoende is ingegaan op hetgeen zij hieromtrent in de zienswijze heeft aangevoerd. De rechtbank stelt vast dat verweerder overweging dat eiseres vage verklaringen omtrent haar etnische afstamming heeft afgelegd, in het bestreden besluit is opgenomen ter motivering van het laten uitvoeren van de taalanalyse door BLT en dat deze overweging als zodanig niet ten grondslag is gelegd aan de conclusie dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert. Voor zover deze overweging onvoldoende grondslag zou bieden voor het laten uitvoeren van de taalanalyse door BLT, overweegt de rechtbank dat verweerder de taalanalyse heeft laten verrichten in het kader van het onderzoek naar de inwilligbaarheid van de aanvraag van eiseres. Volgens vaste jurisprudentie van de AbRS, (bijvoorbeeld blijkend uit de uitspraak van 27 juni 2006, nr. 200601722/1, LJN AY6854) komt verweerder hiermee de vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag liggen feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. In het geval twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of plaats van herkomst. In dat licht is verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet gehouden om een dergelijke twijfel te onderbouwen en aldus te motiveren wat aanleiding is tot het laten uitvoeren van een taalanalyse. De rechtbank verwijst hierbij tevens naar de uitspraken van de AbRS van 12 september 2007 (JV 2007, 476, LJN: BB3791) en 11 maart 2008 (JV 2008, 172; LJN: BC7135). Een eventueel motiveringsgebrek op dit punt kan dan ook niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit. Dat verweerder volgens het beleid zoals neergelegd in werkinstructie 270A, waarnaar eiseres nog heeft verwezen, eerst zorgvuldig dient vast te stellen of en welk onderzoek nodig is alvorens dit wordt opgestart, leidt niet tot een ander oordeel. Dit beleid is immers niet gericht op het waarborgen van de belangen van de vreemdeling, maar bevat een handleiding voor verweerder voor het opstarten van onderzoek, waarbij uitgangspunt is dat onnodig onderzoek dient te worden voorkomen. Uit deze werkinstructie kan derhalve niet worden afgeleid dat verweerder gehouden is in het bestreden besluit de aanleiding tot het laten uitvoeren van een onderzoek te motiveren. De conclusie luidt dan ook dat deze beroepsgrond geen doel treft.

5.3.1 Eiseres heeft voorts de uitkomst van de taalanalyse door BLT betwist. Hieromtrent overweegt de rechtbank als volgt.

AWB 07/41239 inzake

4

5.3.2 Volgens vaste rechtspraak van de AbRS is een advies van BLT een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder bij de beoordeling van een aanvraag om toelating in beginsel van het advies uitgaan. Dit is eerst anders indien de vreemdeling concrete aanknopingspunten voor twijfel biedt aan de juistheid en volledigheid van dit deskundigenbericht.

5.3.3 De door eiseres overgelegde contra-expertise is door de Taalstudio verzorgd en begeleid. De contra-expertise bestaat uit verschillende stukken. Deze stukken betreffen onder meer een taalanalyse van 12 september 2007 van de geluidsopname van BLT door een door de Taalstudio ingeschakelde deskundige (hierna: fase II van de contra-expertise), een reactie van de Taalstudio en deze deskundige van 20 december 2007 op het weerwoord van BLT op fase II van de contra-expertise (hierna: reactie op het weerwoord van BLT), alsmede een taalanalyse van 20 februari 2008 van een nieuwe geluidsopname door een door de Taalstudio ingeschakelde deskundige (hierna: fase III van de contra-expertise).

5.3.4 Nu de reactie op het weerwoord van BLT en fase III van de contra-expertise eerst na het bestreden besluit in procedure zijn gebracht, zal de rechtbank eerst de vraag beantwoorden of deze stukken bij de beoordeling van het beroep kunnen worden betrokken. De rechtbank overweegt dat de betreffende stukken onderdeel uitmaken van de contra-expertise die in het kader van de besluitvormingsprocedure is opgestart en waarvan een gedeelte, fase II van de contra-expertise, voorafgaand aan het bestreden besluit is overgelegd ter onderbouwing van het standpunt dat de conclusie van de taalanalyse van BLT onjuist is. Verweerder heeft zich in het verweerschrift over de betreffende stukken uitgelaten. Nu partijen zich voorts bij de behandeling ter zitting over deze stukken hebben uitgelaten, verzet de goede procesorde zich er niet tegen dat deze als nadere onderbouwing van een eerder ingenomen standpunt bij de beoordeling van het beroep worden betrokken. De rechtbank vindt voor deze beslissing steun in de uitspraken van de AbRS van 31 maart 2005 (JV 2005, 207; LJN: AT4313), 24 mei 2005 (JV 2005, 285; LJN: AT6645) en 8 juli 2005 (JV 2005, 426; LJN: AT9868).

5.3.5 Uit bestendige jurisprudentie van de AbRS dient een op verzoek van de vreemdeling verrichte taalanalyse, om als contra-expertise te kunnen dienen, op zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed, door een onafhankelijke deskundige te worden verricht. De aldus verkregen onderzoeksresultaten kunnen slechts als tegenbewijs worden aangemerkt, indien controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het desbetreffende onderzoek heeft plaatsgevonden. Dat geldt niet alleen de opsteller van de contra-expertise, maar ook de gebruikte handopname. Dit volgt uit de uitspraken van de AbRS 27 september 2005 (JV 2005, 434; LJN AU3740), 7 augustus 2007 (JV 2007, 429; LJN: BB1723) en 20 september 2007 (JV 2007, 481; LJN: BB5253).

5.3.6 Verweerder heeft, onder verwijzing naar het weerwoord van BLT van 2 oktober 2007, betoogd dat fase II van de contra-expertise niet voldoet aan voornoemde door de AbRS opgestelde vereisten. De onafhankelijkheid en deskundigheid van de ingeschakelde taalanalist kan niet worden vastgesteld omdat zijn identiteitsgegevens ontbreken. Voorts is gesteld noch gebleken dat de opsteller verbonden is aan een instelling, waarvan de kwaliteit van de door haar verrichte taalanalyses voldoende is en op een zelfde wijze is gewaarborgd als bij het BLT, aldus verweerder. De rechtbank volgt verweerders standpunt niet en overweegt hieromtrent als volgt. Uit de reactie op het weerwoord van BLT blijkt dat de taalkundigen die door de Taalstudio worden geselecteerd zijn opgeleid als linguïst en onderzoekerservaring hebben op een relevant terrein. Zij spreken de taal waarover zij schrijven, zijn goed op de hoogte van de relevante literatuur over die taal en de relevante sociolinguïstische verschijnselen, zoals taalcontact en taalverandering. De selectiecriteria en de werkwijze van de Taalstudio zijn gebaseerd op de 'Guidelines for the use of Language Analysis in Relation to Questions of National Origin in Refugee Cases'. Gelet op het voorgaande en onder verwijzing naar eerdergenoemde uitspraak van de AbRS van 12 november 2007 overweegt de rechtbank dat de Taalstudio is aan te merken als een als deskundig bekend staand bureau. Uit fase II van de contra-

AWB 07/41239 inzake

5

expertise alsmede uit de reactie op het weerwoord van BLT blijkt voorts dat de opsteller van fase II van de contra-expertise een gepromoveerd linguïst is, die is gespecialiseerd in de dialectkunde en (socio-)linguïstiek van het Somali. De opsteller heeft vijftientig jaar onderzoekservaring en is voorts moedertaalspreker van het Somali. Volgens de Taalstudio voldoet hij geheel aan de eisen die de Taalstudio aan analisten stelt. Voorts geeft naar het oordeel van de rechtbank de wijze waarop de opsteller zijn bevindingen heeft onderbouwd en de bronvermelding bij het rapport blijk van zijn wetenschappelijke achtergrond en ervaring. De rechtbank is gelet op het voorgaande en onder verwijzing naar eerdergenoemde uitspraak van de AbRS van 20 september 2007 van oordeel dat geen aanknopingspunten bestaan om aan de onafhankelijkheid of deskundigheid van de opsteller van fase II van de contra-expertise te twifelen. Het enkele feit dat de identiteit van de opsteller niet bekend is omdat deze anoniem wenst te blijven, maakt niet dat de opsteller van fase II van de contra-expertise in weerwil van het voorgaande niet als een onafhankelijke deskundige kan worden aangemerkt. Dat, zoals verweerder heeft aangevoerd, voor een contra-expert geen reden bestaat om anoniem te blijven nu hij door de vreemdeling is ingeschakeld, volgt de rechtbank evenmin. Zonder nadere toelichting valt niet in te zien waarom de opsteller van de contra-expertise, anders dan de opsteller van de taalanalyse door BLT, geen belang zou hebben bij het niet prijs geven van zijn identiteit. De rechtbank acht het voorts in strijd met het beginsel van 'equality of arms' dat de ene partij de identiteit van zijn deskundige experts wel mag afschermen en de andere partij niet. Gelet op het voorgaande kan fase II van de contra-expertise naar het oordeel van de rechtbank als tegenbewijs worden aangemerkt.

5.3.7 Ten aanzien van fase III van de contra-expertise heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat deze niet als tegenbewijs noch als concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse door BLT kan worden aangemerkt. Hiertoe heeft verweerder betoogd dat geen sprake is van een contra-expertise reeds omdat geen onderzoek heeft plaatsgevonden aan de hand van de oorspronkelijke opname. Voorts is volgens verweerder niet inzichtelijk onder welke omstandigheden het betreffende onderzoek heeft plaatsgevonden omdat niet bekend is op welke wijze, onder welke omstandigheden en met welke waarborgen de ten behoeve van een contra-expertise gemaakte opname is vervaardigd. De rechtbank overweegt hieromtrent als volgt. Het betoog dat een taalanalyse slechts als contra-expertise kan worden aangemerkt als deze is gebaseerd op dezelfde geluidsopname aan de hand waarvan BLT een taalanalyse heeft verricht, steunt niet op enige rechtsregel. Daaraan doet niet af de uitspraak van de AbRS van 3 oktober 2008 (JV 2008, 451; LJN: BG0576), zoals hieronder nog zal worden overwogen.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat eiseres voldoende inzichtelijk heeft gemaakt onder welke omstandigheden de betreffende geluidsopname ten behoeve van fase III van de contra-expertise is vervaardigd. Bij haar gronden van beroep van 29 november 2007 heeft eiseres aangegeven dat aanvullende geluidsopnames zijn gemaakt, wie deze heeft vervaardigd en dat deze naar verweerder kunnen worden verstuurd indien verweerder daar prijs op stelt. Voorts heeft eiseres bij aanvullende gronden van beroep van 28 maart 2008 een kopie overgelegd van het identiteitsdocument van de persoon die ten behoeve van de aanvullende geluidsopnames als gesprekspartner van eiseres is opgetreden. Tot slot is in fase III van de contra-expertise aangegeven dat er drie personen hoorbaar zijn op de geluidsopname, welke talen die personen spreken en dat de geluidsopname verstaanbaar is en lang genoeg voor een analyse van het gesproken dialect door eiseres. Gelet op de door haar verstrekte gegevens en het aanbod om de aanvullende geluidsopnames aan verweerder te doen toekomen, heeft eiseres verweerder inzicht gegeven in de wijze waarop de aanvullende geluidsopnames zijn gemaakt en verweerder in de gelegenheid gesteld te controleren of deze met dezelfde waarborgen zijn omkleed als de geluidsopnames van BLT. Verweerder heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt. Nu overigens geen aanleiding bestaat om aan te nemen dat de aanvullende geluidsopnames niet op zorgvuldige, onafhankelijke en deskundige wijze tot stand zijn gekomen, is de rechtbank, anders dan verweerder, van oordeel dat ook fase III van de contra-expertise als tegenbewijs kan worden aangemerkt.

5.3.8 Volgens het rapport van de taalanalyse van BLT is eiseres eenduidig niet tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië te herleiden, aangezien zij niet in staat is uitgebreide en

AWB 07/41239 inzake

6

gedetailleerde informatie te verstrekken over haar beweerde herkomstgebied en Somalisch spreekt zoals dat gangbaar is in Noord-Somalië en
Volgens de opsteller van fase II van de contra-expertise kan, gelet op de antwoorden van eiseres op de vragen die over haar woonplaats zijn gesteld, gezegd worden dat haar informatie daarover goed is. Voorts bevat de geluidsopname volgens de opsteller van fase II van de contra-expertise te weinig onderscheidende elementen om daaruit op te kunnen maken of eiseres Somalisch met een Noord- dan wel Zuid-Somalisch dialect spreekt. Uit de geluidsopname kan volgens de opsteller van fase II van de contra-expertise geen conclusie aangaande de herkomst van eiseres worden getrokken. Uit de spraakvoorbeelden die in het rapport van de taalanalyse van BLT zijn opgenomen kan niet de conclusie van BLT over de herkomst van eiseres worden getrokken. De gegeven spraakvoorbeelden betreffen onder meer woorden die zowel in het Noord- als het Zuid-Somalisch worden gebruikt en die derhalve geen relevantie voor de analyse van het dialect van eiseres hebben. Er zijn slechts vier spraakvoorbeelden in het rapport opgenomen die wel onderscheidende elementen bevatten. Ten aanzien van deze spraakvoorbeelden heeft de opsteller van fase II van de contra-expertise gemotiveerd uiteengezet waarom daaruit niet de conclusie van BLT over de herkomst van eiseres kan worden getrokken.

In het weerwoord van BLT op fase II van de contra-expertise is onder meer opgenomen dat de geluidsopname meer dan genoeg kenmerken, op het niveau van uitspraak, woordkeus en grammatica bevat om te kunnen vaststellen dat eiseres Somalisch spreekt zoals dat gangbaar is in Noord-Somalië en Djibouti en niet zoals dat gangbaar is in Zuid-Somalië. De spraakvoorbeelden die in het rapport zijn genoemd zijn slechts een representatieve subset van voorbeelden van uitspraak, woordkeuze en grammatica die deze conclusie ondersteunen. De opsteller van het weerwoord betwist dat een deel van de gegeven spraakvoorbeelden in het rapport van taalanalyse van BLT niet relevant zou zijn omdat zij zowel in het noorden als het zuiden van Somalië zouden worden gebruikt. De genoemde voorbeelden wijzen volgens het weerwoord wel degelijk op een taalachtergrond uit Noord-Somalië, omdat er alternatieve woorden of manieren zijn om hetzelfde te zeggen die (veel) gebruikelijker zijn in Zuid-Somalië. De opsteller van het weerwoord illustreert dit met twee voorbeelden. Andere spraakvoorbeelden, waarvan er twee expliciet worden genoemd, die duidelijk wijzen op een herkomst uit Noord-Somalië blijven door de opsteller van fase II van de contra-expertise onbesproken of worden gebagatelliseerd. Voorts is de informatie van eiseres over haar beweerde leefomgeving summier en onvoldoende om haar beweerde afkomst aannemelijk te maken. Van eiseres kan worden verwacht dat zij concrete en gedetailleerde informatie kan verschaffen over haar leefomgeving. In de reactie op het weerwoord van BLT heeft de opsteller van fase II van de contra-expertise zijn eerder ingenomen standpunt over de taalanalyse van BLT gehandhaafd.

5.3.9. Op grond van het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de experts van beide partijen op deugdelijk gemotiveerde en voldoende wetenschappelijk onderbouwde gronden een uitspraak hebben gedaan over conclusies die aan de eerste bandopname kunnen worden verbonden. Deze uitspraken zijn in strijd met elkaar. Reeds op deze grond is de rechtbank van oordeel dat eiseres concrete aanknopingspunten heeft laten zien voor de stelling dat het deskundigenadvies van verweerder onjuist is. Dat is al voldoende voor het oordeel dat verweerdens standpunt op basis van dit advies dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is, niet houdbaar is. Dit leidt tot gegrondverklaring van het beroep. Indien hierover anders zou moeten worden geoordeeld, dan geldt nog het volgende.

5.3.10. De opsteller van fase III van de contra-expertise komt op basis van een analyse van de nieuwe geluidsopname tot de conclusie dat het aannemelijk is dat eiseres afkomstig is uit . De opsteller heeft hieraan ten grondslag gelegd dat de uitspraak van eiseres veel meer kenmerken van het zuidelijke dan het noordelijke dialect van het Somalisch vertoont, dat eiseres in haar woordkeuze – op één uitzondering na – gebruik maakt van woorden die kenmerkend zijn voor het Zuid-Somalisch dialect, en dat de door eiseres gegeven informatie over correct is.

5.3.11 De rechtbank is van oordeel dat met de fase III de contra-expertise van eiseres te meer concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse door BLT. De taalanalist van BLT en de contra-expert verschillen van mening over de vraag of op basis van de

AWB 07/41239 inzake

7

geluidsopnames van BLT conclusies kunnen worden getrokken over het door eiseres gesproken dialect van het Somalisch. Eiseres heeft daarnaast echter een taalanalyse van een nieuwe geluidsopname overgelegd, op basis waarvan de opsteller tot de conclusie is gekomen dat aannemelijk is dat eiseres afkomstig is uit . Verweerder heeft de conclusies van deze tweede taalanalyse onweersproken gelaten, en slechts betoogd dat deze taalanalyse niet kan gelden als een contra-expertise, omdat die niet gebaseerd is op dezelfde opname als de oorspronkelijke taalanalyse. De reeds genoemde uitspraak van de AbRS van 3 oktober 2008 lijkt steun te bieden aan de opvatting van verweerder. Echter in het daar berechte geval had BLT zich over de contra-expertise, die mede gebaseerd was op een analyse van een later opgenomen gesprek met de betrokkene, uitgelaten, en opgemerkt, dat de inhoud van de latere opname, de methode van onderzoek daarop en de daaruit voortvloeiende gegevens voor derden oncontrolerbaar waren. In dit geval heeft eiseres de deugdelijkheid van het nadere onderzoek in fase III gesteld en heeft verweerder dit niet gemotiveerd betwist, laat staan voorgelegd aan zijn expert. Daarom kan verweerder niet gevolgd worden in zijn betoog dat het taalkundig onderzoek aan een andere opname dan die aan de oorspronkelijke taalanalyse ten grondslag heeft gelegen, niet kan bijdragen aan het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse van BLT, waarin is geconcludeerd dat eiseres eenduidig niet uit Zuid-Somalië komt.

5.4 Uit het voorgaande volgt dat de overweging in het bestreden besluit, dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert, niet deugdelijk is gemotiveerd.

6. Het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3:46 van de Awb. Derhalve zal het beroep gegrond worden verklaard, het bestreden besluit worden vernietigd en bepaald worden dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak.

7. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

AWB 07/41239 inzake

8

IV. BESLISSING

De rechtbank

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
4. veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 644,-- (zegge: zeshonderd en vierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.L.H.W.I. Korte, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. S. Tax, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 14 januari 2009.

De griffier

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
AFDELING BESLUISRECHTBANK TE AMSTERDAM

Afschrift verzonden op: 14 JAN 2009

Conc: ST

Coll: MA

D: B

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zwaars het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

11 FEB 2009

ZAAKNR:

AAN: VI

BEHANDELD DD: PAR:

Postadres: Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag
Telefoon 070 3703901
Fax 070 3709534

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging Vestiging Den Haag
Contactpersoon	Ch. R. Vink
Doorkiesnummer(s)	070 779 4564
Datum	11 februari 2009
Ons kenmerk	0607.21.0287
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep van de Staatssecretaris van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige voorziening

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam van 14 januari 2009, verzonden op 14 januari 2009, met kenmerk Awb 07/41239.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Staatssecretaris gehouden binnen zes weken na de datum waarop de uitspraak is verzonden een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Staatssecretaris zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Staatssecretaris geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

W.B. Kraus, senior-procesvertegenwoordiger

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 30120 2500 GC Den Haag

De Raad van State

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
11 FEB 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Bezoekadres
Bardewijkstraan 62
Den Haag
Infolijn 070-778 4499
Fax 070-778 4708

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Doorkiesnummer(s)	070 779 4564
Datum	11 februari 2009
Ons kenmerk	
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

Hierbij geef ik de heer mr W.B. Klaus, senior-procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 14 januari 2009, verzonden op 14 januari 2009, met kenmerk Awb 07/41239 in te dienen.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

Dr. M.G. van Gestel
Drs. M.G. van Gestel

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
11 FEB 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage,
 appellant,
 gemachtigde: mr W.B. Klaus
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zittinghoudende te Amsterdam
 van 14 januari 2009
 met kenmerk Awb 07/41239

Inzake:
 met kenmerk 0607.21.0287
 aan te duiden als verweerder,
 gemachtigde: mr. M. Woudwijk

Proces
 Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
 2591 XR Den Haag
 Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr. Ch.R. Vink
 070 779 4564

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie - verder te noemen: de Staatssecretaris - komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam van 14 januari 2009, verzonden op 14 januari 2009, met kenmerk 07/41239 (*productie 1*) in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 4 oktober 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen binnen een termijn van zes weken met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Verweerder heeft op 21 juli 2006 een aanvraag om verlening van een van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw ingediend.

2.2 Bij besluit van 4 oktober 2007 is deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Staatssecretaris

3.1 De Staatssecretaris heeft vier grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5.3.6 van de bestreden uitspraak:

"[...]. De rechtbank volgt verweerdens standpunt niet en overweegt hieromtrent als volgt. Uit de reactie op het weerwoord van BLT blijkt dat de taalkundigen die door de Taalstudio worden geselecteerd zijn opgeleid als linguïst en onderzoekservaring hebben op een relevant terrein. Zij spreken de taal waarover zij schrijven, zijn goed op de hoogte van de relevante literatuur over die taal en de relevante sociolinguïstische verschijnselen, zoals taalcontact en taalverandering. De selectiecriteria en de werkwijze van de Taalstudio zijn gebaseerd op de 'Guidelines for the use of Language Analysis in Relation to Questions of National Origin in Refugee Cases'. Gelet op het voorgaande en onder verwijzing naar eerdergenoemde uitspraak van de AbRS van 12 november 2007 overweegt de rechtbank dat de Taalstudio is aan te merken als een als deskundig bekend staand bureau. Uit fase II van de contra-expertise alsmede uit de reactie op het weerwoord van BLT blijkt voorts dat de opsteller van fase II van de contra-expertise een gepromoveerd linguïst is, die is gespecialiseerd in de dialectkunde en (socio-)linguïstiek van het Somali. De opsteller heeft vijftienvier jaar onderzoekservaring en is voorts moedertaalspreker van het Somali. Volgens de Taalstudio voldoet hij geheel aan de eisen die de Taalstudio aan analisten stelt. Voorts geeft naar het oordeel van de rechtbank de wijze waarop de opsteller zijn bevindingen heeft onderbouwd en de bronvermelding bij het rapport blijk van zijn wetenschappelijke achtergrond en ervaring. De rechtbank is gelet op het voorgaande en onder verwijzing naar eerdergenoemde uitspraak van de AbRS van 20 september

2007 van oordeel dat geen aanknopingspunten bestaan om aan de onafhankelijkheid of deskundigheid van de opsteller van fase II van de contra-expertise te twijfelen. Het enkele feit dat de identiteit van de opsteller niet bekend is omdat deze anoniem wenst te blijven, maakt niet dat de opsteller van fase II van de contra-expertise in weerwil van het voorgaande niet als onafhankelijke deskundige kan worden aangemerkt. Dat, zoals verweerder heeft aangevoerd, voor een contra-expert geen reden bestaat om anoniem te blijven nu hij door de vreemdeling is ingeschakeld, volgt de rechtbank evenmin. Zonder nadere toelichting valt niet in te zien waarom de opsteller van de contra-expertise, anders dan de opsteller van de taalanalyse door B.L.T., geen belang zou hebben bij het niet prijsgeven van zijn identiteit. De rechtbank acht het voorts in strijd met het beginsel van 'equality of arms' dat de ene partij de identiteit van zijn deskundige experts wel mag afschermen en de andere partij niet. Gelet op het voorgaande kan fase II van de contra-expertise naar het oordeel van de rechtbank als tegenbewijs worden aangemerkt."

Grief 2

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5.3.7 van de bestreden uitspraak:

"[...] Het betoog dat een taalanalyse slechts als contra-expertise kan worden aangemerkt als deze is gebaseerd op dezelfde geluidsopname aan de hand waarvan B.L.T. een taalanalyse heeft verricht, steunt niet op enige rechtsregel. Daaraan doet niet af de uitspraak van de AbRS van 3 oktober 2008 (JV 2008,451; LJN: BG0576), zoals hieronder nog zal worden overwogen. Voorts is de rechtbank van oordeel dat eiseres voldoende inzichtelijk heeft gemaakt onder welke omstandigheden de betreffende geluidsopname ten behoeve van fase III van de contra-expertise is vervaardigd. Bij haar gronden van beroep van 29 november 2007 heeft eiseres aangegeven dat aanvullende geluidsopnames zijn gemaakt, wie deze heeft vervaardigd en dat deze naar verweerder kunnen worden versuurd indien verweerder daar prijs op stelt. Voorts heeft eiseres bij aanvullende gronden van beroep van 28 maart 2008 een kopie overgelegd van het identiteitsdocument van de persoon die ten behoeve van de aanvullende geluidsopnames als gesprekspartner van eiseres is opgetreden. Tot slot is in fase III van de contra-expertise aangegeven dat er drie personen hoorbaar zijn op de geluidsopname, welke talen die personen spreken en dat de geluidsopname verstaanbaar is en lang genoeg voor een analyse van het gesproken dialect door eiseres. Gelet op de door haar verstrekte gegevens en het aanbod om de aanvullende geluidsopnames aan verweerder te doen toekomen, heeft eiseres verweerder inzicht gegeven in de wijze waarop de aanvullende geluidsopnames zijn gemaakt en verweerder in de gelegenheid gesteld te controleren of deze met dezelfde waarborgen zijn omkleed als de geluidsopnames van B.L.T. Verweerder heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt. Nu overigens geen aanleiding bestaat om aan te nemen dat de aanvullende geluidsopnames niet op zorgvuldige, onafhankelijke en deskundige wijze tot stand zijn gekomen, is de rechtbank, anders dan verweerder, van oordeel dat ook fase III van de contra-expertise als tegenbewijs kan worden aangemerkt."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5.3.11 van de bestreden uitspraak:

"[...]In dit geval heeft eiseres de deugdelijkheid van het nadere onderzoek in fase III gesteld en heeft verweerder dit niet gemotiveerd betwist, laat staan voorgelegd aan zijn expert. Daarom kan verweerder niet gevolgd worden in zijn betoog dat het taalkundig onderzoek aan een andere opname dan die aan de oorspronkelijke taalanalyse ten grondslag heeft gelegen, niet kan bijdragen aan het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse van RLT, waarin is geconcludeerd dat eiseres eenduidig niet uit Zuid-Somalie komt."

Grief 4

- 3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5.3.9 van de bestreden uitspraak:

"Op grond van het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de experts van beide partijen op deugdelijk gemotiveerde en voldoende wetenschappelijk onderbouwde gronden een uitspraak hebben gedaan over conclusies die aan de eerste bandopname kunnen worden verbonden. Deze uitspraken zijn in strijd met elkaar. Reeds op deze grond is de rechtbank van oordeel dat eiseres concrete aanknopingspunten heeft laten zien voor de stelling dat het deskundigenadvies van verweerder onjuist is. Dat is al voldoende voor het oordeel dat verweerders standpunt op basis van dit advies dat het relaas van eiseres ongelooftwaardig is, niet houdbaar is. [...]"

- 3.5 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 5.3.11, 5.4, 6 en 7 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Toelichting op grieven 1 en 4

- 3.6 Volgens bestendige jurisprudentie van uw Afdeling komt de Staatssecretaris met het uitvoeren van een taalanalyse de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening van de op de vreemdeling rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel is gerezen over de gestelde identiteit en nationaliteit. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt en mogelijk zelfs versterkt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.

Zie:

- *AbRS, 24 maart 2005, nr. 200408740/1, JV 2005, 202;*

- 3.7 Een taalanalyse komt tot stand onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en waarbij als uitgangspunt geldt dat de betreffende taalanalist deskundig is.

Zie:

- *AbRS, 29 maart 2007, nr. 20067305/1, JV 2007, 230.*
- *AbRS 7 augustus 2007, nr 200703619/1, JV 2007/429*

- 3.8 Naar aanleiding van de gerezen twijfel over de herkomst is door het BLT een taalanalyse uitgevoerd. Dit onderzoek heeft geresulteerd in de taalanalyse van 31 januari 2007, waarin de conclusie luidt dat verweerder eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië.
- 3.9 Verweerder heeft een door de Taalstudio verzorgde en begeleidde contra-expertise overgelegd. De verschillende stukken die in dat verband door verweerder zijn ingebracht, in het bijzonder Fase II en Fase III, zijn door de rechtbank ten onrechte als tegenbewijs aanvaard. De Staatssecretaris stelt zich dan ook op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte concrete aanknopingspunten heeft gevonden voor twijfel aan de juistheid van de conclusie in de taalanalyse van 31 januari 2007.
- 3.10 Blijkens eerdere jurisprudentie van uw Afdeling is de Taalstudio als een als deskundig bekend staand bureau aan te merken. Tevens blijkt uit eerdere jurisprudentie van uw Afdeling dat een door de Taalstudio geselecteerde contra-expert als deskundige kan worden aangemerkt. Daartoe heeft uw Afdeling ondermeer overwogen dat de opsteller geselecteerd en werkzaam is volgens de richtlijnen van de "Guidelines for the use of Language Analysis in Relation to Questions of National Origin in Refugee Cases".

Zie:

- *AbRS, 20 september 2007, nr. 200703094/1, JV 2007, 481.*
- *AbRS 7 november 2007, nr 200703579/1, JV 2008/15*

In het onderhavige geval kan de ingeschakelde contra-expert evenwel niet als een onafhankelijke deskundige in die zin worden aangemerkt.

- 3.11 Zoals in de hiervoor aangehaalde jurisprudentie is vermeld heeft de Taalstudio ook hier gesteld dat de opsteller van de contra-expertise geselecteerd en werkzaam is volgens de richtlijnen van de "Guidelines for the use of Language Analysis in Relation to Questions of National Origin in Refugee Cases". De Staatssecretaris is evenwel van mening dat dit gegeven onvoldoende steun biedt voor de conclusie dat de opsteller van de contra-expertise als deskundig moet worden aangemerkt. Daartoe wordt aangevoerd dat de Taalstudio nog immer geen inzicht heeft gegeven aan welke selectieprocedure zij hun linguïsten onderwerpen en op welke wijze zij controle uitoefenen op de werkzaamheden van de taalanalisten die voor hen werken. In de Guidelines wordt bovendien geen melding gemaakt van enige toetsing. Dat de experts van de Taalstudio voldoen aan deze Guidelines, zegt dan ook weinig over de kwaliteit en betrouwbaarheid.

Zie:

Prof. A. Eriksson, To whom it may concern, 30 december 2008 (productie 2).

- 3.12 Naast het gegeven dat de door de Taalstudio geselecteerde opsteller van de contra-expertise niet zonder meer als deskundige kan worden aangemerkt is niet gebleken dat deze als onafhankelijk kan worden aangemerkt. Dit is immers ingevolge eerdergenoemde jurisprudentie eerst het geval indien de gegevens betreffende de achtergronden van de opsteller van de contra-expertise controleerbaar zijn. Nu deze gegevens in de onderhavige zaak niet

zijn prijsgegeven en aldus niet controleerbaar zijn kan niet worden geoordeeld dat de opsteller van de contra-expertise onafhankelijk is. Dat de rechtbank in dit verband heeft geoordeeld dat sprake is van strijd met het beginsel van "equality of arms" is onjuist omdat blijkens jurisprudentie van uw Afdeling de deskundigheid van de bij BLT werkzame taalanalisten voldoende is gewaarborgd terwijl geheel onbekend is op welke wijze de Taalstudio deze taalanalist heeft geselecteerd en gecontroleerd.

Vgl.:

- *AbRS, 29 maart 2007, nr. 20067305/1, JV 2007, 230.*
- *AbRS 27 november 2007, nr. 200802099/1, productie 3*

- 3.13 Naast het gegeven dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de opsteller van de contra-expertise als deskundig en onafhankelijk kan worden aangemerkt kan ook om een andere reden de door verweerder overgelegde contra-expertise, in het bijzonder fase II, niet worden aanvaard als tegenbewijs. Immers wil een contra-expertise worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt als voornoemd, is van belang tot welke conclusie deze contra-expert komt. Indien de uitkomst van een contra-expertise *niet* luidt dat de vreemdeling, zoals hij heeft gesteld, behoort tot de spraak- en cultuurgemeenschap van het gestelde land van herkomst, bevat de *contra-expertise geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyse.*

Zie

- *AbRS, 23 maart 2006, 200600569/1, JV 2006, 169;*
- *AbRS, 9 mei 2006, 200600375/1, JV 2006, 249.*

- 3.14 Nu de uitkomst van de door verweerder ingebrachte contra-expertise Fase II niet luidt dat zij, zoals zij heeft gesteld, afkomstig is uit Zuid-Somalie, vormt deze contra-expertise ook om deze reden geen concreet aanknopingspunt als voornoemd. De rechtbank heeft zulks evenzeer miskend.
- 3.15 Gelet op het vorenstaande heeft de rechtbank in rechtsoverweging 5.3.9 een onjuist toetsingskader gehanteerd.

Toelichting op grieven 2 en 3

- 3.16 Zoals uw Afdeling eerder heeft overwogen kan de vreemdeling, indien hij van mening is dat de taalanalyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is plaatsgevonden door een zelfgekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. Indien het rapport van de contra-expertise is gebaseerd op een andere dan de oorspronkelijke opname kan deze niet gelden als voldoende betwisting van het resultaat van de taalanalyse gebaseerd op de oorspronkelijke opname. De uitkomst van dit onderzoek kan derhalve geen betekenis hebben voor het resultaat van de door het BLT verrichte taalanalyse.

Zie:

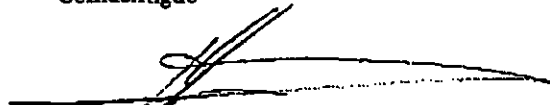
- *AbRS, 27 september 2005, 200503303/1, JV 2005/434*
- *AbRS, 7 augustus 2007, 200703619/1/1, JV 2007/429*
- *AbRS, 3 oktober 2008, 200801429/1/1, LJN: BG0576*

3.17 De rechtbank heeft in weerwil van voornoemde jurisprudentie van uw Afdeling geoordeeld dat Fase III van de contra-expertise als tegenbewijs kan worden aangemerkt. Met de door de Taalstudio verstrekte informatie met betrekking tot de totstandkoming van de bandopname wordt het BLT nog immer geen inzicht verschaft op welke wijze en onder welke omstandigheden de opname is vervaardigd. Reeds daarom was de Staatssecretaris dan ook niet gehouden het nader onderzoek van Fase III voor te leggen aan het BLT. Voorts wijst het tijdsverloop tussen beide opnamen op de mogelijkheid dat verweerder zich zodanig op de tweede opname heeft voorbereid dat mogelijk sprake is van geweest van beïnvloeding van de uitkomst van de contra-expertise. Evenzeer heeft de rechtbank dit miskend.

4. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 4 oktober 2007 ingestelde beroep.

Gemachtigde

W.B. Klans, senior-procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 4167
telefax 070 - 779 5315